

Scénář k rozhlasové reportáži – ZŠ Velké Opatovice

1. vstup

Paní Marie Korbelova, rozená Kouřilová, prožila téměř celý život ve Velkých Opatovicích. Je dcerou Františka Kouřila, který vlastnil čalounickou dílnu a po 2. světové válce se stal politicky aktivním. Stalo se mu osudným přátelství s doktorem Chudobou, který v rámci lidové strany odmítal kompromisy s komunisty.

Pamětnice: 00:06:01–00:06:09

“Po únoru 1948 doktor Chudoba emigroval, ale tatínek už byl po celou tu dobu sledován tajnou policií.”

hudba - inside old train

2. vstup

Po emigraci doktora Chudoby se Mariin tatínek vrátil k normálnímu životu. Odmítl spolupráci s protistátní skupinou s obavou o rodinu. Útlaku ze strany režimu se ale nevyhnul.

Pamětnice: 00:08:36–00:09:03

“A co se nestalo, tatínek dostal v září 1950 předvolání k nejvyššímu soudu do Prahy na 11. října 1950. Tak tam jel o den dřív a šel za svým právníkem, protože chtěl vědět, co bude. Napřed nechtěl nic říct, až tatínek položil obálku s dvěma tisíci na stůl.”

hudba: coindrop - pixabay

3. vstup

Trest si odseděl ve vězení na Pankráci, v Brně, v Pardubicích a na Borech. Tamní podmínky byly kruté podmínky. A proto se rozhodli 4 vězni podkopat, ale nepovedlo se jim to, a tak se dostali všichni na samotku. Františkova rodina ho mohla navštívit jen 5x do roka.

Pamětnice: 00:12:07–00:12:30

“Přijelo komando, každý dostal samotku. To byla kopka úplná kopka, malé okénko nahoře, tři tabulky byly vytlučeny, stůl, židle. V rohu byla díra ještě jako pozůstatky z Rakouska-Uherska to sloužilo jako záchod a nějaká pryčna nebo postel.”

hudba - jail door close - pixabay

4. vstup

Po zavření Mariina tatínka na tom rodina byla dost bídně.

Pamětnice: 00:00:11–00:00:44

„Tak nejstarší sestra chodila na gymnázium do Jevíčka, když tatínek zavřeli. Když měla samé jedničky, neměla vůbec jít na vysokou školu, to bylo zakázané. Druhá sestra dělala dvouletou ekonomickou školu ve Svitavách. Těch pění moc nebylo. Takže co nejstarší sestra vydělala, tak jí platila třeba internát. A třetí sestra tak se z toho úplně nervově zhroutila.“

5. vstup

Po Sametové revoluce v roce 1989 se pan Kouřil dočkal aspoň finanční omluvy od státu.

Pamětnice: 00:00:12–00:00:27

“První, co udělal, tak si nechal peníze na pohřeb. Potom nám dal, my jsme byly čtyři dcery, tak určitou částku peněz jsme dostali, a hodně peněz věnoval na obnovu kostela.”

Pan Kouřil se od mládí zajímal o historii, napsal Dějiny Velkých Opatovic a založil v Opatovicích Historicko-vlastivědný kroužek. K jeho zásluhám patří taky místní muzeum. Byl to muž, který miloval svoji obec i svou rodinu.